

בתל אביב

בעניין:

1. טופז לוק, ת.ז. 204106892
  2. עופר גולן, ת.ז. 025049289
- ע"י ב"כ עו"ד עמית חדד ו/או אורי שנהר  
ממשרד חדד, רוט ושות'  
רחוב ויצמן 2 (אמות השקעות), קומה 22, תל אביב  
טלפון: 03-5333313; פקס: 03-7181112

התובעים;

- נגד -

1. אהוד ברק
2. אורי משגב
3. רווית נאור ת.ז. 058079815

מרח' הפועל 5 א הרצליה

נתבעת 3 ע"י ב"כ עו"ד שחר בן מאיר  
מבית ששון חוגי, רח' אבא הלל סילבר 12, רמת גן  
טל' 03-6127287; פקס: 03-6127979

הנתבעים;

### כתב הגנה מטעם נתבעת 3

מוגש בזאת כתב הגנה מטעם נתבעת מס' 3 (להלן: "הנתבעת") בתיק שבנדון.

#### הקדמה

1. כל טענות הנתבעת בכתב הגנה זה נטענות במצטבר או לחילופין, הכול לפי הקשר הדברים והעניין.
2. הנתבעת מכחישה במפורש את כל האמור בכתב התביעה כנגדה, ואינה מודה בדבר הנטען בכתב התביעה, אלא אם היא תודה בו במפורש בכתב הגנה זה.
3. תביעה זו של התובעים היא תביעת השתקה (Slapp) קלאסית, והיא מקיימת באופן מובהק את כל המאפיינים של תביעה מסוג זה. ראו רע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ, כב' השופטת דפנה ברק ארז :

"הנושא של תביעות השתקה טרם נדון בהרחבה בפסיקתנו, וזאת בהשוואה לדוקטרינה המפותחת בעניין זה במשפט האמריקאי, המכונה (Strategic) SLAPP Lawsuits Against Public Participation. ראו: George Pring & Penelope Canan, SLAPPs: Getting Sued For Speaking Out (1995). עם זאת, קיימת הכרה בכך שמאפיינים מסוימים של תביעה – כגון פערי כוחות בין הצדדים, עילת תביעה חסרת יסוד או גבולית, סכום תביעה מופרך ותקיפת פרסומים שיש בהם עניין ציבורי או שנוגעים לאינטרס ציבורי – עשויים לעורר את החשש כי מדובר בתביעה שהוגשה בעיקרה למטרה לא ראויה של השתקת התבטאות לגיטימית, ולא ממניע של רצון לקבל תרופה בגין פגיעה (ראו: ע"א 2266/14 ילין נ' אם תרצו – ציונות או לחדול [פורסם בנבו] (15.7.2015); ע"א 7426/14 פלונית נ' דניאל, [פורסם בנבו] פסקה 45 לפסק דינו של השופט עמית ופסקה 7 לפסק דיני (14.3.2016); רע"א 2816/17 דהרי נ' לוי, [פורסם בנבו] פסקאות ג' ו-י' (10.5.2017); עניין סרנה, בפסקה 7."

4. זו בדיוק מהותה של תביעה זו- הן בהתייחס לזהות הצדדים והפערים שביניהם, הן בהתייחס למעשי התובעים, והן בהתייחס למהות ומכלול הפרסום המיוחס לנתבעת.

## זהות הצדדים

5. התובעים מציגים את עצמם בכתב התביעה כ"אנשי תקשורת המייעצים בין היתר לראש הממשלה". אמירה זו, ראוי לה שתקבל מקום של כבוד בטבלת ה"Understatement".
6. התובעים הם שני **העובדים הבכירים ביותר** במערך התקשורת והמדיה של ראש הממשלה. בשלוש מערכות הבחירות האחרונות התובע מס' 1 שימש, ועדיין משמש כמנהל מערך המדיה (רשתות חברתיות) של ראש הממשלה. התובע מס' 2 שימש ועדיין משמש ככל הידוע לנתבעת, כמנהל הקמפיין של ראש הממשלה.
7. בתפקידם זה, התובעים משרתים את בעל התפקיד ה"חוק" ביותר במדינת ישראל. התובעים משרתים את מי שיש לו יכולת תקשורת ושיח בכלי התקשורת וברשתות החברתיות, **הגדולה ביותר בישראל**. התובעים משרתים את מי שיש לו מעל שני מיליון עוקבים ברשתות החברתיות.
8. התובעים אינם רק "מייעצים" כהגדרתם לראש הממשלה, אלא הם פעילים מאד ברשתות החברתיות, **והם אישית מפעילים ו/או מנסחים ו/או משתתפים בניסוח ו/או כותבים ומפיצים** את הטקסטים הנכתבים בעמודים ובחשבונות של ראש הממשלה ברשתות החברתיות.
9. התובעים במובן האמור, ולכל דבר ועניין, הם כשלעצמם פועלים מטעם "**ענק תקשורת**" בעל התהודה הגדולה ביותר במדינת ישראל.
10. אלו התובעים ומי שהם עובדים מטעמו עברו וגם כותבים טקסטים המופיעים תחת שמו.
11. התובעים בוודאי נכללים בהגדרה של "דמות ציבורית" לעניין הנטען בקשר ללשון הרע על ידם (ראו ע"א 6903/12 **Canwest Global Communications Corp נ' אלי עזור**) ולכך חשיבות ומשמעות בהקשר לתביעה זו.
12. הנתבעת היא עיתונאית לשעבר, העוסקת בשנים האחרונות בתחום התיירות, והיא פעילה חברתית ופוליטית הנוטלת חלק בהפגנות כנגד ראש הממשלה, כפי שיפורט בהמשך הדברים.
13. בין התובעים לנתבעת קיים **פער כוחות הגדול ביותר האפשרי**, מדובר בצד אחד של יועצים הקרובים מאד לראש הממשלה בישראל, ומי שפועלים מטעמו ועברו ברשתות החברתיות (ולא רק כפי שנראה), ומן הצד השני מדובר באישה פרטית, פעילה חברתית הנוטלת חלק בפעילות שהיא בליבת חופש הביטוי, הפגנות כנגד העמוד בראש השלטון.

## ההקשר הרלבנטי לתביעה

14. מזה חודשים רבים מתנהלות ברחבי הארץ, ובעיקר בעיר ירושלים בסמוך למעון הרשמי של ראש הממשלה הפגנות ופעולות מחאה כנגד ראש הממשלה, שקיומן הוא בלב חופש הביטוי של הנתבעת ושל שאר המשתתפים בהן .

15. הנתבעת נוטלת חלק בהפגנות אלו באופן קבוע, במיוחד על רקע כהונת ראש הממשלה בעודו נאשם בהליך פלילי בכתב אישום המתייחס לשלוש פרשות שונות ובעבירות חמורות על טוהר המידות.

16. השתתפות הנתבעת בהפגנות נעשית כחלק מהותי של מימוש חופש הביטוי שלה, חופש ההפגנה

### **Public Participation** - ושל נטילת חלק בפעילות ציבורית - שלה,

17. ולכן בדיוק, מהווה תביעה זו תביעת השתקה, שכן התובעים מעוניינים להפחיד להטריד ולהרתיע את הנתבעת, ממימוש הזכויות האזרחיות שלה ומההשתתפות שלה בפעילות הציבורית האמורה.

18. התובעים, במיוחד בתפקידם כיועצים של ראש הממשלה, "לא מצאה חן בעינם" המחאה בה משתתפת הנתבעת. אכן זכותם של התובעים לסבור אחרת מהנתבעת, אלא שהתובעים - הן בעצמם, והן על ידי הפצת דברים של אחרים, כתבו והפיצו דברי לשון הרע חמורים על הנתבעת (כמי שמתתפת באופן קבוע בהפגנות), שנפרט להלן.

19. התובעים הן בעצמם, הן באמצעות החשבונות של ראש הממשלה, והן תוך כדי שיתוף של דברי אחרים (ראו לעניין אחריות לשיתוף רע"א 1239/19 יואל שאול נ' חברת ניידלי תקשורת בע"מ) כתבו על הנתבעת כחלק מהמשתתפים בהפגנה, בין היתר את הדברים הבאים :

א. הם (והנתבעת) אנרכיסטים.

ב. הם (והנתבעת) מפיצי מחלות.

ג. כי השתתפות בהפגנות (של הנתבעת) מהווה מקור להדבקה ולהפצה של נגיף הקורונה.

ד. הם (והנתבעת) עושים צרכיהם בחצרות הבתים.

ה. הם (והנתבעת) ממונים על ידי גורמים זרים.

ו. הם (והנתבעת) ממונים על ידי פדופיל.

ז. הם (והנתבעת) ממונים או נתמכים על ידי האיראנים.

20. הפרסומים האמורים של התובעים, ופרסומים נוספים **מהזויים לשון הרע** שפרסמו התובעים על הנתבעת, ופגעו בה אישית, שכן אלו פרסומים אשר כוונו נגד הנתבעת וכנגד כל מי שנוטל חלק בפעולות המחאה וההפגנות כנגד ראש הממשלה. במסגרת זו התובעים לא בחלו ואינם בוחלים בהפצת שקרים על משתתפי ההפגנות, האחרון שבהם (נכון למועד הגשת כתב הגנה זה) הוא של **"יצירת קשר"** בין ההפגנות לבין המשטר האיראני, זאת בהתבסס על עיוות מוחלט של מידע שנמסר בדו"ח מיוחד מאת חברת פייסבוק, על מחיקת מספר חשבונות משתמשים חשודים.
21. בנוסף למעשי התובעים (בעצמם כאמור לעיל) לפרסם דברי לשון הרע והשמצות בוטות על המשתתפים בהפגנות, אירעו באותן הפגנות בתדירות שאינה ידועה לנתבעת, מקרים של השתתפות של אנשים שאינם תומכים בהפגנות אלא שהגיעו למקום ההפגנה על מנת לייצר פרובוקציות ועל מנת להשחיר ולהשמיץ את משתתפי ההפגנות.
22. כך למשל היו מקרים בהם השתתפו בהפגנות או נכחו במקום ההפגנה אנשים אשר לא חבשו מסיכות פנים, מתוך מטרה לייצר תדמית להפגנות של "מקור הדבקה" והפצת נגיף הקורונה. באופן "מקרי" כמובן לחלוטין (באירוניה), התנהלות זו תאמה את ההשמצות ודברי לשון הרע שהפיצו התובעים וראש הממשלה עבורו הם עובדים, על המשתתפים בהפגנות ובהם הנתבעת.
23. ידוע לנתבעת כי במקרים שבהם אותרו או זוהו אותם פרובוקטורים בהפגנות או בשוליהן, פעלו המפגינים לסלקם מהמקום, על מנת למנוע את הצלחת הפרובוקציה על ידם.
24. דברים דומים לאלו, אירעו בסמוך לאירוע הקשור ישירות אל התובעים ולטענות שלהם בכתב התביעה כפי שיפורט להלן.

### האירוע

25. בתאריך 15.9.20 נחתם בווישינגטון הסכם בין מדינת ישראל לבין איחוד האמירויות הערביות.
26. התובע מס' 1 היה חלק מהמשלחת של ישראל לאירוע החתימה.
27. ימים מספר לאחר אירוע החתימה, שבה המשלחת – ואיתה התובע מס' 1 – לארץ.
28. בגלל מיקום השהות של המשלחת- ארצות הברית, ואופי האירוע שם, נדרשו כל השבים עם המשלחת, ובהם התובע מס' 1 **להיכנס לבידוד** של מספר ימים. כאשר התובע מס' 2 אמור היה להיות בסגר.
29. ביום 20.9.20 בשעה 22:30 לערך, במועד בו היה על התובע מס' 1 לשהות בבידוד, הוא נצפה ביחד עם התובע מס' 2 בסמוך למתחם ההפגנות בירושלים. שני התובעים התנהגו במקום באופן חשוד, במובן שהסתירו את עצמם ואת זהותם ואת הנוכחות שלהם – חבשו כובעים בשעת

- לילה, והחזיקו מצלמה בידיהם. נתברר כי בסמוך למקום בו היו התובעים, ושם נתפסו מצלמים, הייתה קבוצה של מספר מפגינים ומפגינות לבושים בחולצות אחידות בצבע כתום שאינם חובשים מסיכות ואף מתריסים על כך בפומבי.
30. התובעים "נתפסו" וצולמו כך, על ידי משותף בהפגנות, וכאשר נוכחו לדעת כי זהותם נחשפה וכי הם מצולמים, הם ברחו מהמקום ונעלמו.
31. במיוחד ישנה חומרה רבה למעשיו של התובע מס' 1 אשר התרועע בין אנשים עת שעליו לשהות בבידוד נוכח סכנת הדבקות שלו בנגיף בארצות הברית.
32. לא נעלמה מעיני כל הצופים בהתרחשות אשר כאמור צולמה והופצה ברשתות החברתיות, האירוניה (שלא לדבר על עזות המצח) כאשר התובע, אדם שהפיץ שקרים על המפגינים כאילו הם מהווים מקור להידבקות, הוא הוא בעצמו הפר את הוראות בידוד. התובע מס' 1 (כדרכו) אינו נוהג לציית לדיני מדינת ישראל, כך למשל נהג במספר רב של עבירות שבוצעו על ידי מטה הבחירות של ראש הממשלה, במסגרת שלוש מערכות הבחירות האחרונות.
33. כאמור, התובעים "נתפסו" בשלב בו הם צילמו או ניסו לצלם את אותה קבוצה, אשר עמדה בשולי ההפגנה. ברור היה לכל אחד שנחשף להתרחשות האירוע, וכך גם לנתבעת, כי מטרת הגעת התובעים למקום וניסיון הצילום שלהם הייתה כחלק מהותי מכוונתם לייצר מצג שווא לגבי מהות ותוכן ההפגנות הנערכות בסמוך למעון ראש הממשלה.
34. ביום 21.9.20, יום למחרת האירוע (ולא כנטען בכתב התביעה) הנתבעת התראיינה בתחנת הרדיו גלי צה"ל, בעיקר בנושא ההפגנות כאשר חלק מהדברים בלבד התייחסו לתובעים ולהופעתם האמורה בשולי ההפגנה בהסתר בהיחבא, ותוך הפרת החוק על ידי התובע מס' 1, ומתוך כוונה לצלם פרובוקציות שנעשו על ידי קבוצת נשים בודדות על מנת לייצר מצג שווא כוזב ביחס לנוטלים חלק בהפגנות.
35. דברי הנתבעת, אשר אינם מהווים כלל לשון הרע, ועל כך עוד להלן, כוונו רק ואך ורק כלפי התובע מס' 1 אשר נזכר בדבריה בשמו, ולכן אין ולא קיימת כל עילה לתובע מס' 2 כנגד התובעת ויש לדחות את התביעה שלו כנגדה מטעם זה בלבד.

### **התייחסות כוללת לטענות כתב התביעה**

36. דברי הנתבעת בראיון אינם מהווים לשון הרע כלל, ודי בכך לדחות את התביעה.
37. דברי הנתבעת היוו התייחסות פומבית של אזרחית מעורבת ושל משתתפת בהפגנות למעשים ולדברים שנעשו ונאמרו על ידי התובעים, ואחרים.

38. התובעים מוציאים ובוררים מילים בודדות מראיון שלם, בדרך של פירוק של הטקסט, ומנסים לטעון כי המדובר בלשון הרע, בעוד שיש להסתכל על הריאיון בכללותו (ראו ע"א 9462/04 **מורדוב נ' ידיעות אחרונות בע"מ**, פ"ד ס(4) 13) ובראיה זו אין הדברים כלל בגדר לשון הרע.
39. הדברים שאמרה הנתבעת בהתייחס לתובעים הם אמת לאמיתה.
40. לחילופין הדברים שאמרה הנתבעת הם הבעת דעה על התובעים, שהינם בגדר דמות ציבורית, אשר הדין מתיר לומר עליהם דברים ואף קשים וחריפים.
41. דברי הנתבעת על התובעים, היו דברי ביקורת ראויה ונכונה על מעשיהם ודבריהם הקודמים והמתמשכים בהם הם מנסים בכל דרך שהיא, לרבות בדרך של הפצת שקרים, לייצר מצג של ביזוי והשפלה של הנתבעת כחלק ממפגיני המחאה כנגד ראש הממשלה.
42. דברי הנתבעת על התובעים נאמרו בגדר הבעת דעה על מי שמייעץ לראש הממשלה, אשר אף הוא, באופן חמור ומשמעותי יותר, פרסם ומפרסם דברי שקר בוטים והזויים על הנוטלים חלק בהפגנות.
43. כאמור לטענת הנתבעת הדברים שנאמרו על ידה, בהקשר השלם, אינם מהווים כלל לשון הרע.
44. גם אם ייקבע כי המדובר בלשון הרע לנתבעת הגנות מכוח סעיפים שונים בחוק לשון הרע ובהם: סעיף 14 שכן הדבר שפרסמה הנתבעת היה אמת והיה בו עניין ציבורי. סעיף 15 לחוק לשון הרע, על תתי סעיפיו שכן המדובר בהבעת דעה בתום לב על התובעים פרסומיהם ומעשיהם, מבלי לגרוע מכלליות האמור לעיל עומדת לנתבעת ההגנה מכוח סעיף 15 (10) לחוק לשון הרע.
45. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, הנתבעת תטען כי המדובר בתביעת השתקה אשר יש לדחותה מטעם זה בלבד.

#### **התייחסות לסעיפי כתב התביעה**

46. מוכחש האמור בסעיף 1 לכתב התביעה. האמור שם אינו נכון ושקרי מבחינת תיאור התובעים ותיאור ההתרחשות באירוע כפי שפורט לעיל. יש מידה של עזות מצח של התובעים לטעון טענה כה שקרית מצידם ביחס לאירוע, שצולם ופורסם.
47. מוכחש האמור בסעיף 2 לכתב התביעה. אין לנתבעת ולא היה לה כל קשר, בכלל או בנושא התביעה בפרט, עם שאר הנתבעים טרם הגשת כתב תביעה זה.
48. מוכחש האמור בסעיף 3 לכתב התביעה. כפי שנאמר לעיל, התובעים הם אלו אשר עוסקים ועסקו וממשיכים לעסוק בהפצת דברי שקר ולשון הרע על הנתבעת כאחת שנוטלת חלק במחאה ובהפגנות.

49. מוכחש האמור בסעיף 4 לכתב התביעה.
50. מוכחש האמור בסעיף 5 ו-6 לכתב התביעה. התובעים בכוונת מכוון ממעטים בקשריהם עם ראש הממשלה.
51. האמור בסעיפים 7 ו-8 לכתב התביעה אינו מוכחש באשר אינו רלבנטי לנתבעת.
52. האמור בסעיף 10 לכתב התביעה אינו תיאור נכון ומלא של ההתרחשויות ולכן מוכחש.
53. מוכחש האמור בסעיף 11 לכתב התביעה אשר אין בו שמץ של אמת ביחס למעשי והתנהלות התובעים באותו אירוע.
54. האמור בסעיפים 12 עד 16 אינו רלבנטי לנתבעת.
55. הנתבעת אינה מכחישה את קיום הריאיון הנטען בסעיף 17 לכתב התביעה, אלא שהתובעים גם לוקחים אמירות חלקיות מדברי הנתבעת בראיון, וגם נותנים לדברים פרשנות מעוותת ולא נכונה, כרצונם. קריאה מלאה של כל דברי התובעת בראיון מעלה כי דבריה אינם בגדר לשון הרע, ובכל מקרה אף אם כן עומדות לה כל ההגנות שבחוק איסור לשון הרע.
56. מוכחש האמור בסעיפים 18 ו-19 לכתב התביעה. דברי התובעת מתיישרים היטב עם המעשים והדברים שאמרו ופרסמו התובעים לרבות ברשתות חברתיות, בכל התקופה האמורה של קיום ההפגנות, וממשיכים לעשות כך, בדרך של הפצת דברי שקר בוטים על המשתתפים במחאה ובהפגנות.
57. מוכחש האמור בסעיפים 20 עד 22 לכתב התביעה. כאמור הדברים אינם לשון הרע, ואף אם הם מהווים לשון הרע עומדות לנתבעת כל ההגנות שבחוק.
58. מוכחש האמור בסעיפים 23 עד 26 לכתב התביעה. לנתבעת אין ולא הייתה כל כוונה לפגוע בתובעים, אלא למסור דברים, שברובם הם הבעת דעה, על ההתנהגות שלהם. לכן מבלי לגרוע מכל האמור לעיל אין ולא מתקיים כל יסוד לחיוב הנתבעת בכפל סכום הפיצוי ללא הוכחת נזק.
59. מוכחש האמור בסעיפים 27 עד 31 לכתב התביעה.
60. מבלי לגרוע מכל האמור בכתב הגנה זה, הנתבעת תשוב ותטען כי המדובר בתביעת השתקה קלאסית, אין בדברים שאמרה התובעת שמץ של לשון הרע, הדברים שאמרה התובעת הם אמת, הדברים שאמרה התובעת הם הבעת דעה לגיטימית על התובעים שהינם דמויות ציבוריות, לתובעת עומדות כל ההגנות שבחוק לשון הרע, דברי התובעת נאמרו כגינוי או הכחשה של דברי לשון הרע שפרסמו התובעים.



61. לאור כל האמור לעיל יתבקש כבי בית המשפט לדחות את התביעה כנגד הנתבעת ולחייב את הנתבעים לשלם לתובעת את הוצאות המשפט ושכ"ט עו"ד בגינה, וזאת בסכום משמעותי נוכח שמדובר בתביעת השתקה קלאסית וברורה.

~~שחר בן מאיר~~  
עו"ד  
הנתבעת

ב"כ